

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdo seje prepír?“

VIII.

Preobširno poglavje bi se lahko napisalo o klerikalne klike postopanju proti našemu učiteljstvu. Pripovedovalo se je nedavno v našem listu nadrobno, kako oblastno se v Velikih Laščah obnaša kapelan Dobnikar in da ga mora oblastvo z globo opominjati, kako treba ravnati pravilno. Skoro istodobno smo javili, da je župnik (na Dobravi pri Ljubljani) tamšnjemu učitelju stavil alternativo, ali pustiti naš list, ali pa hrano v farovži. Klerikalni dnevnik je to postopanje do komolca hvalil, zaradi tega se tudi ne čudimo, da navzlic takim dogodkom še vedno upraša: „Kdo seje prepír?“

V tem oziru samo še jeden primer. Na neki jednorazrednici poučuje uzoren učitelj in učenci njegovi šolajo se z izvrstnim uspehom. A učitelj ima jedno smrtno napako — naročnik je našemu listu. Ko je bila na neki dvorazrednici razpisana služba nadučitelja, bil je tudi omenjeni učitelj mej prosilci, in sicer kot najstarejši in najbolje kvalifikovan. A predsednik krajnemu šolskemu svetu bil je župnik, drugi udje kmetje, nevesči pisanju. Župnika sveta dolžnost bila je, gledati, da ta učitelj ne pride v terno krajnega šolskega sveta, ker je naročnik „brezverskega lista“. To se je župniku posrečilo in vsled še drugih korakov in spletk je dosegel, da je rečeni učitelj propal, a mesto dobil mlad učitelj, ki ima še le štiri leta prakse, zato pa bolj elastičen značaj.

Jednaki slučajji dogajajo se često. Zato učitelji sicer spoštujejo avtonomijo občine, a protestujejo z vso odločnostjo, da bi občina bila slepo orodje v rokah klerikalne stranke, katera svoj upliv zlorablja in v krajnih šolskih svetih mnogokrat ravna proti načelu, da je starost in kvalifikacija merodajna pri imenovanju učiteljev. Klerikalna klika je našim učiteljem sploh načeloma protivna in naši vročerkvni kapelani se radi ponašajo s tem, da je učitelj, ki ne uboga cerkve, to je kapelana, izgubljen. Ako se to še sedaj dogaja, koliko je še do konkur-datske šole, in kdo seje prepír?

Število jednacihi slučajev je legijon. Ker se je o tem že dovolj pisalo, ne bomo se dalje bavili

s tem predmetom, ker nam treba za družega par besed. Klerikalni člankar piše o ljubezni do družbe ali naroda pravi mej drugim: „Narava sama veleva, kakor smo že omenili, da moramo bolj ljubiti svoje rojake nego druge. Ta ljubezen pa ne izključuje, da bi kar nič ne smeli ljubiti tujca, ne pripuščata, da bi sovražili druge narode. Kdor tako krivo umeva svoje rodoljublje, ta pretirava svojo ljubezen do naroda, neti narodni prepír in drugim dela krivico.“

Klerikalni člankar misli si je izvestno, da se je s temi besedami izbornu odrezal. A varal se je. Če uči, da moramo bolj ljubiti svoje rojake nego druge, zdi se nam, kakor znana lisica, ki je pripovedovala kokošim. Te večje ljubezni do rojakov pač v klerikalni kliki doslej še nismo zasledili, pač pa mnogokdaj opažali, da se je prednost dajala nemškemu proizvodom pred slovenskimi, da so se sklepali kompromisi z narodnimi nasprotniki. Da bi tujca ne smeli „kar nič ljubiti“, tega doslej nihče trdil ni. A ta ljubezen gre nerada v srce in velja vedno le do odpovedi. Položaj mej evropskimi narodi je sedaj tako kočljiv, da ni bolj neumestne stvari, nego baš sedaj priporočati ljubezen do tujcev. Vsak narod bori se za svoj obstanek z vso vstrajnostjo in sebičnostjo, to je njegova sveta dolžnost, sicer brez upanja izgine v mejnarodnih valovih. Pri sedanjih razmerah ljubezni do naroda niti ni možno pretiravati. Naj kdo narod še tako goreče ljubi, je vender še vse premalo in na krepkem in srečnem stališču bodemo še le tedaj, kadar bodo vsi naši rojaki zjedinjeni v fanatični ljubezni do svojega rodu.

Ni nam umevno, kako more klerikalni člankar naše dosledno nasprotstvo proti nemškemu navalu imenovati „hujskanje, grdenje in zatiranje drugih narodnostij, pretirano oboževanje svojega rodu“, kakp nam more očitati, da netimo „narodni prepír in drugim delamo krivico.“ Ali je člankar gluhi in slep za preteklost, ali skozi črne naočnike gleda sedanjost? Ali ne ve, koliko nekdanj slovenske zemlje je že prešlo v tuje roke, ali ne čuti, kako ljut je naš narodni boj, v katerem pa mi nikdar in nikjer nismo bili ofenzivni, ampak vedno le defenzivni? In ta borba ni le na-

rodnostna, ampak eminentna borba za kruh, za življenje, za naroda obstanek, borba je za vse naše svetinje, in baš radi tega mora ljubezen do naroda biti absolutna, je li to klerikalnemu člankarju po godu ali ne.

Absolutno rodoljubje pa nikakor ni sovraštvo do drugih narodnostij sploh ampak le do narodnostij nam krivičnih, tudi ne sovraštvo do onih, ki se v vsem z nami ne strinjajo, marveč sovraštvo do nenarodne klike, ki hoče narod zlorabljeti za svoje namene. To naj si klerikalni člankar zapomni, kajti: „qui bene distiguit, bene docet“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Delegacije,

ki se letos zberó na Dunaji, sešle se bodo, kakor se poroča, dne 3. novembra.

Poset Dunajčanov v Pragi.

Nemškimi židovskim in levičarskim listom ni nič po volji, da so Čehi, ki po lažljivih poročilih teh listov Nemce kar žive žró, v razstavi svoji Dunajske goste ne samo vsprejeli prijazno, nego jih tudi pogostili in slavili. Posebno koli omenjene liste v oči, da je bil navzoč tudi grof Zedwitz, predsednik razstavnega odbora ter da je pozdravil v razstavi Dunajske goste z nagovorom. V mestni dvorani pozdravil jih je župana namestnik dr. Eiselt in več mestnih odbornikov. Na nagovor podžupana odgovorila sta Schneider in Weissmann. Da bi ne bilo češke razstave, res ne vemo s čim bi se pečali nemški listi v tem času, ko počiva vsa notranja politika. Tako pa imajo vedno gradiva dovolj.

Rusi v Praški razstavi.

Te dni došel je tudi prvi ruski posebni vlak iz Kieva k razstavi v Prago. Oficijelnega vsprejema ni bilo, ker niti natanko ni bilo znano, kdaj dojde vlak. Če je vlada zabranila pozdravljanje avstrijskih Slovanov, kakor smo to videli ob priliki dohoda Slovencev in Hrvatov, je lahko misliti, da je to še v večji meri bilo pri dohodu ruskih gostov. Narod pa je povsod pozdravljaval ruske goste, ki so imeli bele široke ruske čepice, z burnimi klici: „At žijou Rusi!“ V razstavi sami pozdravljalo so jih povsod srčno in jim napravljali ovacije, po-

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikove, prevel V ojskar.)

(Dalje.)

IX.

Čuteč se krivim je podvojil Čuvašev svojo ljubav k Olgi. Kar v oči jej je gledal in skušal izpolniti jej vsako najmanjšo željo.

Skrbel je vedno bolj, ko je zapazil, da Olga ni bila vesela, dasi je skušala to prikrivati. Na skrbna uprašanja Čuvaševa, ni li bolna? ali „je kaj žalosti“, odgovarjala je Olga vedno: „ne, popolnoma sem zdrava“ ali „ti me ljubiš, česa si morem še želeči?“ Ne gledé na te mirilne odgovore, moglo se je zapaziti, da je Olgo nekaj peklo.

Bližal se je konec meseca decembra; nastopili so božični prazniki.

Ko je prišel Čuvašev nekoč k Olgi, šivala je otročjo obleko za svojo krščenko, najmlajšo hčer onega uradnika, h kateremu je hodila v goste Marija Ivanovna. Peter Kirilovič je sel zraven Olge in gledal nekoliko časa, kako je delala.

— Veš kaj, Olga, naredimo za otroke Tučkova božično drevo. Hočeš? prašal je nenadoma on. Olga je spustila nepričakovano šivanje, objela Čuvaševa in poljubila ga.

— Hvala ti, premili! To bode moj pravi podarek, razveselila se je ona.

— A otročiči kako bodo srečni!

Čuvašev si je čestital v mislih na srečnem uspehu, ko je videl gorečo rudečico zadovoljnosti, katera je zalila Olgina lica.

Začela sta skupno določevati podrobnosti bodoče svečanosti.

— Božičnico napravimo sv. večer, to je moj najljubši dan, dejala je Olga. Toda, ah, stoj — še pozabila sem, da je tudi pri vas božičnica sveti večer.

— Kaj to dé! Kaj je meni naša božičnica, jaz pridem k tebi, ukrenil je, ne da bi kaj mislil, Čuvašev.

— Ne, to ne gre: tvoji se razjezijo... A veš, kaj storimo... Kdaj prižgejo pri vas božično drevo?... pozno?

— Ob osmih, prej že ne.

— Izvrstno! Mi pa ob šestih — prideš ob šestih?

— Živ ali mrtev, a tukaj bodem, zasmejal se je Čuvašev.

Bilo je 23. decembra, dan pred sv. večerom. Negledé na precej pozni čas večera, bila je na Nevskem, razvetljenem z lučmi prodajalnic in Gostinem dvoru; okolu katerega je nekako čudno vzrasel cel gozd jelk, gosta tolpa ljudij, ki so hiteli kupovat vsega, kar se jim je zdelo potrebnega za praznike. Sredi te množice hodili sta kakor dve nezapazljivi točki tudi Olga in njena teta. Zadržali so ju na nekem mestu, zato sta se tako zapozneli.

Marija Ivanovna bila je jako trudna in naganjala Olgo domov, katero je zanimalo kupovanje.

— Za Boga, Olga pojdiva... Jaz jedva vlačim noge, dejala je ona.

— Takoj, teta. Prestopiva ulico, da najdeva na onem oglu izvoščika.

— Bolj počasi, Olga, ne teci tako... Glej, glej, tam gre nekdo!

A ta opazka Marije Ivanovne prišla je prepozno. Izza ogla je pridrdral voz s par vranci.

— Ej! proč! ej! zaslíšal se je voznikov glas. Prestrašena Olga skočila je naprej, mesto da bi se umaknila nazaj. Nekdo je strašno zakričal, in

sežno, ko je jeden izmed njih igral na velicnih orgljah česke in ruske pesmi. — Policija je baje prepovedala Rusom nositi bele čepice.

Ogerska zbornica

zaključila je svoje zasedanje in se bode zopet sešla še le početkom meseca oktobra. Budimpeštanski listi se izražajo, da očetje domovine nemajo nikakoršnega povoda, da se veseli vračajo domov. Politični položaj se ni razjasnil. „P. L.“, jeden merodajnih organov večine, obžaluje, da propada avtoriteta parlamenta, kakor tudi vladina.

Obravnave s Švico.

Obravnave za trgovinsko zvezo s Švico so se pretrgale, akopram se je zadnje dni stvar zasukala nekako na bolje. V nekaterih točkah namreč ni bilo mogoče doseči sporazumljenja.

Vnanje države.

Rusko-francosko pobratimstvo.

V Mars-la-Touru praznovala se je obletnica bitke pri Regonvillu in Gravelotte, katere slavnosti se je udeležilo več tisoč oseb. Godba svirala je marseillezo in rusko himno. Podprefekt Girard proslavljal je stoječ ob spomeniku zvezo z Rusijo kot nado za bodočnost.

Židovski dijaki v Rusiji.

Kakor se poroča iz Varšave po izjavah uradnega Varšavskega dnevnika, bodo z bodočim šolskim letom na tamošnji univerzi število židovskih dijakov izdatno znižali.

Francoska republika in monarhisti.

Uspehi republike na polji vnanje politike, posebnoma pri približevanju Rusije in Francije, utegnejo imeti veliko koristi za utrjenje republike. Mnogoletni glavni urednik orleanistiškega lista „Soleil“, Hervé de Kerobant izraža se namah prav laskavo o republiki, katera je pridobila za Francijo dve največji avtokratični sili sveta, papeža in Rusijo. Monarhično stranko — pravi Hervé — zatemnuje sijaj krone, ki diči čelo republike in mi se pritožujemo. Narod je za republiko, kar je povsem naravno, kajti uspeh vedno vabi ljudstvo za seboj. Tudi „Figaro“, organ imperijalistov izraža se jednako ugodno za republiko.

Socijalni demokrati in vojna.

Znano je, da je na Nemškem postal socijalni demokratizem jako merodajen faktor, katerega treba jemati resno v poštev. Berolinska „Volkstribüne“, ki dela z „znanstvenega stališča“ propagando za socijalno demokratiške ideje, piše: Kako se bode postavila socijalna demokracija proti prvi bodoči vojni, to je uprašanje, na katero ni tako lahko odgovoriti. Mi smo seveda načelni nasprotniki vojne, ker v njej ne vidimo samo kulturi nasproten in napredek ovirajoč moment, nego tudi posebno še sredstvo, da se tlačijo nižji narodi. V posebnem slučaju prve bodoče vojne, pa se temu pridruži še več drugih točk. Sovražnik, kateri je razvoju stvari v našem zmislu najbolj nevaren, je Rusija. Dokler Rusija ni pogažena, se ne more misliti na zmago naših idej. Zatorej se nam zdi, da je naloga sedaj vladajočih sil, da pred vsem potlačijo Rusijo, naj se že to zgodi s „frivolnim“ napadom ali v „uravstveni“ obrambi, to je nam vse jednako, samo da bode vojna uspešna“. Tej pisavi ni potreba posebnega komentara, ker kaže jasno veliko sovraštvo nemških socijalnih demokratov do slovanstva in da je Nemec večinoma povsod enak nasproti Slovanu.

Reforma ustave v Belgiji.

Belgijska zbornica razšla se je te dni, ne da bi se jej bilo predložilo poročilo centralne komisije za reformo uprave. Na interpelacijo glede tajne zveze z Nemčijo odgovoril je ministerski predsednik Bernaert. L. 1831 se je pač sklenila neka tajna pogodba med Belgijo, Prusko, Avstrijo, Rusijo in Angleško,

splašeni konji, prestrašeno sopihaje, poskočili so na nekaj živega in nenavadnega pod njihovi nogami.

Na silvestrovo zjutraj se je vzbudil Peter Kirilovič okoli desetih.

Prejšnji dan je kosil pri Olgi, a potem je bil pri znanih.

V številu teh gostov je bila tudi ona, katero so mu odločili za nevesto. Navlašče ali le po naključji sedela je Zizi Hazarova pri večerji zraven njega.

Čuvašev je imel, po navadi, ulogo uljudnega kavalirja, kateremu je najprijetnejša ona dama, zraven katere sedi. Njegovemu samoljubju je bilo prijetno, da ga posluša z zanimanjem in se zabava v njegovi družini brhka, mlada deklica, katera je imela razven tega radi svojega bogatstva mnogo snubačev. Čuvašev je čutil, da se mu ne bode treba mnogo truditi, da jo prepriča o svoji ljubavi, kadar bode treba.

Sinoči se je to Čuvaševu videlo lepo, a sedaj ga je grizla vest radi tega njegovega vedenja. Pogledal je na Olgino sliko in zdelo se mu je, da gledajo njene krasne oči z očitanjem nanj.

(Dalje prih.)

da smejo te vlasti zasesti belgijske trdnjave, katere so se zgradile na njih stroške. Ta pogodba pa ni postala nikdar pravomočna, ker se ni predložila belgijski zbornici. Dalje je Belgija brez ugovora podrla večino onih trdnjav in dobila L. 1870 naročito pravico, da sme zabraniti ustop tujim vojskam. Belgija bode tudi nadalje izpolnjevala dolžnosti neutralitete.

Demonstracija proti Kitaju.

Kakor poroča „Standard“ iz Shangaia, so oblasti v Pekingju se izrekle, da ne dajo nikakega odškodovanja poškodovanim tujcem. Ako kitajska vlada ostane pri tem ukrepu, groze diplomatični zastopniki s skupno demonstracijo združenega brodivja.

Dopisi.

Z Bleda 16. avgusta [Izv. dop.] Že teden dni prej čitali smo iz vabil, mnogoštevilno priplepljenih na raznih krajih divnega Bleda in njega okolice, da se bode vršil v nedeljo dne 16. avgusta t. l. v Petranovi gostilni na Bledu shod katoliškega političnega društva. I mene gnalo je tja, da bi videl, ima li res duhovščina, klerikalna stranka sploh, povsod tako mogočen upliv, s katerim se ponaša dan za dnem v klerikalnem svojem listu, a začudil sem se, ko sem prišel k Petranu, da se je navzlic strastni agitaciji po vsej Gorenjski za mnogobrojno udeležitev, k temu shodu nabralo jedva nekaj nad 50 volilcev radovljiškega volilnega okraja, okoli 30 duhovnikov, nad polovico Ljubljanskih — mej njimi seveda bil je tudi kapelan Kalan — ter peščica poznatih klerikalnih agitatorjev iz Ljubljane kot Regali, dr. Gregorič, dr. Šušteršič, dr. Supan, Polak, Peterca, Dolenc in klerikalca Bulovec in Mali iz Radovljice. — Kot vladni komisar bil je navzoč c. kr. okrajnega glavarstva vl. koncipist g. baron Rechbach. — Malo čez 5. uro otvoril je predsednik društva drž. in dež. poslanec kanonik Klun zborovanje, ne da bi se bil predstavil navzočnim, misleč si, vsaj me tako vsakdo pozna. — Končavši kratek svoj nagovor, dal je besedo državnemu poslancu g. Povšetu, ki je poudarjal v svojem zelo dobro priučenem govoru nalogo konservativne stranke, sploh nje dosežanje uspešno (?) delovanje itd. Govoril je mej drugim tudi, da deluje on in konservativna stranka sploh na to, da bode kmet dobil v kratkem zopet isti blagostan, ki ga je užival prej, da bode mernik pšenice, rži — poljskih pridelkov sploh zopet isto ceno dobil, kot jo je imel za kmeta pred davnim časom, da bode to vse konservativna stranka dognala in še več drugega — tako, da govora ni bilo ne konca ne kraja in gotovo bil bi še govoril do polnoči, ko ne bi bili poslušalci nemirni postajali — zlasti ker je vladala v ne sešeno prostrani dvorani nestrpna vročina. — Govor njegov bil je burno odobran, h kojemu učinku so seveda pripomogli le navzočni gospodje v dolzih suknjah, ki so obkolili v dvorani nahajajoče se poslušalce-volilce od vseh stranij in sigurno bil bi taisti izmed poslednje imenovanih takoj v „črnih bukvah“, kdor ne bi bil ravnal tako, kot so oni hoteli. Za g. Povšetom govoril je Gorjanski župnik Ažman — tako tiho, da smo ga komaj razumeli — poudarjaje sešeno, kako skrbi duhovščina zlasti na deželi za svoje ovčice, da če jim treba kacega sveta, obrniti se je le treba do njih itd. priporočevaje slednjič navzočnega g. župnika Mesarja kandidatom za deželnozborsko volitev, naštevaje ob enem zasluge, koje si je pridobil taisti za povzdigo kmetijstva sploh. — Na poziv, da naj oni, ki so za Mesarja, dvignejo roke, dvignejo vsi navzočni, mej katerimi sem videl tudi župana Blejskega, klerikalnega (?) Mallnerja in župana Gorjanskega g. Žumra, roke, obljubivši tako, da bodo oddali glasove svoje priporočenemu kandidatu. — Na to se navzočnim zahvali kandidat župnik Mesar na izredni časti in za izkazano mu zaupanje, zatrjujeva volilce, da mu bode vedno skrb, njihove prošnje in pritožbe na merodajnih mestih podpirati in priporočevati.

S tem bil je shod v dvorani zaključen. — Pravi shod oziroma razgovor unel pa je se še-le zunaj dvorane. Neki posestnik, po domače Maček iz Gorjan, interpeloval je bil namreč koncem govora gosp. Povseta — kaj meni konservativna stranka glede razdelitve srenjskih pašnikov in gozdov ukreniti. Le ta odgovoril mu je na to uprašanje jako nesrečno. — Da bi ta odgovor vsaj nekoliko popravil, povzel je dr. Šušteršič besedo, rekoč, da so tega le krivi liberalni gospodje in da konservativna stranka deluje na to, da se vse navedene razdelitve tičoča uprašanja le s pomočjo konservativcev dajo razre-

šiti, oziroma izvršiti. — Da tudi ta odgovor ni bil navzočnim po vseči, uvidel je lahko vsakateri, kdor je poslušal živahni razgovor volilcev po končanem zboru zunaj dvorane; kajti grajalo se je čelo zborovanje, zlasti pa hudovali so se volilci na one gospode klerikalce iz Ljubljane, ki niso imeli dolzih črnih sukenj, tako da so le-ti kmalu popihili iz njihovega obližja. — Sosebno prej imenovani Maček udrihal je strastno po klerikalcih, predbaci-vaje jim mnogo nedostatkosti; župnik Berlic iz Boh. Bele upal se je nekaj časa ugovarjati mu, a ko je uvidel, kako gorke in mastne lomi mu Maček, obdan od nekaterih volilcev, utihnil je in jo porisal. — Z jedno besedo, klerikalna stranka se nikakor ne sme ponašati s tem shodom, — prepričana temveč mora biti, da gorenjska stran niso zanj najočnejša tla.

Iz Novega mesta 16. avgusta. [Izv. dop.] Poročati imam danes slovenskemu svetu dogodbo, katera je povsem resnična, a tudi toliko čudna, da se mora nad njo vsakdo zavzeti in strmeti, da smo res še tak mirni pri tako žalostnih razmerah. Torej čujte in strmite, kam je prišla naša mirna Dolenjska!

Stvar je ta: Naše gasilno društvo praznovalo je v soboto 15. t. m. svojo petnajstletuico s sodelovanjem našega Sokola in pevskega društva. (Povedati moram, da naše toli potrebno gasilno društvo naši „uniformirani purgarji“ nad vse sovražijo in so hoteli že na hinavsk način — gasilno društvo — razpršiti s tem, da so hoteli kot člani v društvo ustopiti in potem pri prvem zboru — ko bi imeli oni večino — društvo razdružiti, kar se jim pa ni posrečilo. Omenim naj le še, da ti hudi „uniformirani purgarji“ so le „purgarji“, kadar so v „uniformi“, kajti pravih meščanov pri tem kuru je malo ali skoro — nič!!) No, naše prijazno mentece naj le Boga hvali, ako ima gasilno društvo, saj Bog varuj nesreče, da požar nastane, kajti potem ne znam, ako bi britke sablice kaj pomagale, naj bodo „purgarske“ ali pa one, katere so se rabile v Žužemberku.

Ko se je ta slavnost po oznanilih prijavila, šli so trije častni odposlanci teh hrabrih „purgarjev“, na čelu seveda njih stotnik in fabrikant (?), potem neki titular-krojaški mojster — brez patenta, tretji člen te častne družbe bil je „haupt-purgar“ zelo „študiran“ (kje?) podobar, k našemu ljubemu in zelo (???) priljubljenemu gosp. Schwarzu ter ga prosili, da se naj stvar prepriči, in sicer pod hinavsko pretvezo, da je prevelik praznik, da bi ob 1. uri popoldne bila velika vaja gasilnega društva.

Seveda naš „usmiljeni“ Schwarz — kot po-božna duša — šel je na lim, pa zakaj ne, saj ima on „purgarje“ najrajši, ker tudi britke sablice no-sijo in pred njim „Habt acht“ stojé; gasilno društvo pa ne zna drugega, kakor ogenj gasiti in še to ne — če ne gori. Naš Schwarz se torej za taka društva ne more brigati in kot merodajna oseba bodisi z dejanji ali dobrimi sveti njih človekoljubnega pod-vzetja pospešavati ter jih za stvar naudeševati. Ne, on ne sme in ne more humanitarnih društev lju-biti, bodisi potem gasilno društvo ali pa okrajna bolniška blagajna, katera bi tudi že kmalo zbok nebriznosti kompetentne strani zamrla.

Kar ni „Habt acht“, ni nič in kar nima britke sablice, še manj!

Schwarz poklical je v petek (dan pred slavnostjo) načelnika gasilnega društva gosp. Guština k sebi, ter mu rekel, da naj gasilno društvo nameravano vajo zaradi praznika opusti, ker neka-teri „purgarji — Bürger“ to žele, a g. načelnik mu to ni mogel obljubiti brez ukrepa slavnostnega odbora. Ko se je potem sklicala seja slavnostnega odbora, sklenilo se je, visoko vlado za dovoljenje prositi in to zbok tega, ker se je izvedela intriga „uniformiranih purgarjev“.

Visoka vlada naprosila se je torej brzojavno, a ker ni bilo nič odgovora, šel je g. načelnik sam k Schwarzu ter ga še jedenkrat prosil za dovo-ljenje vaje in to je bilo ob polu 10. uri v soboto na dan slavnosti. No, kako pa je zarohnel Schwarz nad g. načelnikom ter upil: Vi ste v Ljubljano na vlado brzojavili „und trotzdem erlaube ich Ihnen nicht die Uebung.“

Torej je dobil naš Schwarz od vlade dovo-ljenje, ker je „trotzdem“ prepovedal, in sicer s to motivacijo — v soboto — da društvene postave za-htevajo, da se vaja 24 ur prej prijavi. V petek ni dovolil zaradi praznika, v soboto pa zbok društvene

postave — kdo še potrebuje komentara? Ali naj v prihodnje gasilno društvo tudi 24 ur prej prijavi, ako bode v našem prijaznem mestu gorelo? Kaj pa, ako bode na dan požara — velik praznik?

Celo mesto in vsi bližnji kraji vedeli so že v sredo, da bode v soboto popoldne ob 1. uri velika vaja gasilnega društva i to iz povabil in oklicev, ki so bili nabiti ter razposlani. Le naš dobri Schwarz ni tega vedel.

Na dvakratno zahtevanje poslal je g. Schwarz še le ob polu 1. uri v soboto popoldne pismo prepoved vaje, katera bi se imela pol ure pozneje že vršiti, a ob 3/4 na 1. uro, t. j. 15 minut pred nameravano vajo zapadli smo v obsedeno stanje, kajti žandarmerija hodila je po našem mirnem in skoro praznem mestecu z nasajenimi bajoneti in to zato, da bi gasilnemu društvu zabranila vajo in to le, da bi se naše mirno ljudstvo razburilo ali zakaj, saj pač ni nikdo s silo kaj nameraval. Ali je tako početje za našo stoletje? No, daleč smo prišli! Našemu Schwarzu je vsako sredstvo dobro. Da, veliko let sem tukaj, a kaj tacega še nisem doživel, tudi leta 48. ne, da bi nas stražili. Človek je nehoté moral obstati, ko je videl žandarmerijo z nasajenimi bajoneti. Drug družega smo popraševali, kaj naj to pomeni, istotako je bilo, kakor bi kakih razgrajalcev pričakovali ali ljudij, kateri brez dovoljenja s sablami krog sebe bijejo. Naš Schwarz res tako postopa, kakor kak tiran, celo višji ukazi so mu nič (!), on se jih že otrese tako ali tako.

Tako misli se je tudi pri Žužembarški aferi otresti, a ni šlo. Britka sablica, katera je le za čast, a ne za pretepanje mirnih ljudij, stala ga je 30 gld. — ali pa 3 dni zapora. Kje so pa takrat bili žandarmi, da niso razgrajalca prijeli, tam bi bili na mestu, a ne v soboto pri nas!

Bog reši nas našega Schwarza ter ga popelji tja, kamor ga vsi želimo. Naj gre od tukaj, kar si tudi sam želi, kakor se je že večkrat izrazil. Naj gre v kak Lonc — in potem za —!

Mi smo mirni, a hočemo tudi mirnih! Naša občna prošnja je, da se stvar korenito preišče in upamo tudi, da stvar ne bode šla „ad acta“, za kar nam je porok visokorodna oseba gospoda dež. predsednika barona Winklerja, katerega prosimo, da se nam zopet mir povrne ter pravica naredi.

Vsak še tako miren in bodisi katerikoli stranki pripadajoč človek je zaradi te resnične in žalostne samovladnosti razburjen. Bog reši nas Schwarza in daj nam tako lep mir, kakor smo ga bili vajeni pri njegovem blagem predniku ter nam ohrani prepotrebno gasilno društvo, kakor tudi njega podporne člane.

Domače stvari.

— (Smešna jeza.) „Slovenec“ se je včeraj silno razjezil, ker smo bili toli predrzni, da smo v ponedeljskem listu o katoliškem shodu na Bledu pisali: „Dopoludne imeli so sv. mašo, šli so baje prositi za volitve srečen izid“. Te nedolžne besede porušile so „Slovenčeve“ gospode duševno ravnotežje, kajti hudujejo se doslovno: „Ali je to pisava katoliških listov? Kakšne pojme ima Narodova gospoda o dolžnostih kristjanov ob nedeljah? Ali se ne sme prositi za srečen izid volitev?“ — Čemu ta uprašanja? Ali smo mi kaj jednacega trdili? Mi smo le povedali, kar se je v nedeljo sploh govorilo. Za srečen izid volitve je vsacemu prositi svobodno, saj se sicer ob volitvah razstavlja celo Najsvetejše. Torej v bodoče le malo več mirne krvi in ne na vse pretege ongaviti, kadar ni nobenega povoda.

— (Shod českoslovanskih ognjegasilcev v Pragi) bil je, kakor povzamemo češkim listom, velikansk. Okolu 13.000 ognjegasilcev, deloma z orodjem, udeležilo se je velicega spreveda. Gasilna društva Praška pa so izvajala velike vaje, ki so bile v vsakem oziru posebno zanimive. Pri slavnosti gasilcev pokazala se je zopet velika moč češkega naroda. Obžalujemo prav srčno, da se slovenska gasilna društva neso odzvala bolje prijaznemu vabilu čeških bratov. Kot zastopnik slovenskih gasilcev bil je v Pragi gosp. Anton Belec. Treba bode, da se spregovori odločna beseda v zadevi zveze kranjskih gasilnih društev od strani zavednih društev. Pod krinko humanitete širi se le preveč v nas baš v mnogih gasilnih društvih narodni idiferentizem, če ne celo očitno nasprotovanje ideji narodnosti. Odločno narodna in zavedna naša gasilna društva imajo sveto dolžnost, da delujejo na to, da preneha to stanje, ki ni baš častno za narodno probujeno deželo našo.

— (Pri shodu českoslovanskih gasilcev v Pragi) zastopal je slovenske gasilce stotnik gasilnega društva v Št. Vidu nad Ljubljano g. A. Belec, kateri je bil po dr. Figarju, predsedniku zveze českoslovanskih gasilcev, pred začetkom zborovanja predstavljen.

— (Glas iz mej učiteljstva:) Prve dni sept. vršila se bode v Ljubljani deželna učiteljska konferencija. Zbralo se bode poleg dotičnih delegatov še mnogo drugih učiteljev. V blagovoljni preudarek podam pa nastopni svoj predlog: Gotovo bode tistikrat najlepša prilika obiskati skupno deželno razstavo v Zagrebu. Lahko priredi se zato poseben vlak, naprosilo bi se katerega kolego v Zagrebu, ki bi radovoljno razkazovati hotel razstavo in dr. Prosim gg. kolege Ljubljanske, da to stvar vzamejo takoj v roke, druge po deželi pa, da se hitro odločijo za to, in to takoj naznanijo dotičnemu odboru v Ljubljano.

— (Vojaško.) Jutri ob 2. uri popoldne prideta 97. pešpolk (kralj Milan) in 87. pešpolk (spodnji štajerski) od vojaških vaj iz Postojine v Ljubljano. Danes je bila pri Logatci velika vaja z vojaštvom, katero je zjutraj odšlo iz Ljubljane. V soboto odide vse vojaštvo iz Ljubljane k velikim vajam okolu Celja.

— (Zasul se je) danes ob 1/4 na 3. uro v Slonovih ulicah kanal tik hiše Bernardove. Delavec Jože Brate iz Krakovega bil je že pol zasut, komaj so ga rešili. Urok nesreči je ta, da stavbinska družba, oziroma baron Pittel kot podjetnika, naklada ob kanalu kar cele gore peska, da se že več v prvo nadstropje ne vidi, sploh pa kanale slabo zavarujeta. Mestni stavbinski urad bi moral že davno poseči vmes, ne počakati do nezgode, ko je nevarnost, da mnogo ljudi izgubi življenje. Torej opreznost, ker je je v ozkih Slonovih ulicah res treba!

— (Z Bleda:) Izstop svoj iz občinskega zastopa Blejskega naznanilo je 16 občinskih odbornikov pismeno c. kr. okr. glavarstvu v Radovljici in visoki c. kr. deželni vladi, — ako omenjena urada ne ukreneta, da se sedanji župan g. Mallner takoj ne odstrani, oziroma primora, da županstvo takoj odloži. To je posledica gospodstva klerikalne stranke.

— (Iz Novega mesta) se nam piše dne 18. t. m.: Lani oktobra meseca se je za naš okraj volil cestni odbor. Skoro bode leto in ni se ta odbor še konstituiral. Okr. glavarstvo ima nalogo, voljene odbornika sklicati, da volijo predsednika. Ni veliko truda za to treba in gotovo ne več, kakor za prepoved našim gasilcem, da ne smejo imeti vaje z gasilnim orodjem. To vajo, mimogrede omenjeno, lahko po pravilih načelnik društva vsak čas po dnevi zaukaže. Uprašam našega gosp. okr. glavarja, zakaj ni ta čas, ko je naši požarni brambi zabranil vežbanje z gasilnim orodjem dne 15. t. m., zapisal na isto polo, da se naj lani oktobra meseca voljeni cestni odborniki snidejo v volitev načelnika etc.! Vun s temi in enakimi akti, gospodine vitez Schwarz! Vi ste uradnik konstitucionalne države in mi prebivalci novomeškega in drugih sodnih okrajev, v katerih Vam je politično uradovati, državljanji, ki smemo svoje uradnike uprašati, ako kak akt že na prst debelo prah pokriva, kdaj se bode le-ta rešil.

— (Nova postajica.) Mej postajama Nyek in Martonvašar na progi mej Budimpešto in Pragarskem odprla je južna železnica novo postajico Petend.

— („Delavsko podporno društvo“ v Trstu) praznuje dne 23. avgusta obletnico blagoslovljenja društvene zastave s slavnostjo, razdeljeno v dva dela: I. Zjutraj ob 7 1/2 uri zberó se udje in odborniki v prostorih društva Via Molin piccolo št. 1. Od tod odidejo z godbo, društveno zastavo in odborom na čelu v cerkev sv. Antona novega, kjer jih pričakujejo v svečanih oblekah udinje in odbornice. Točno ob 8. uri se začne sveta maša, pri kateri pojó pevci „Slovanskega pevskega društva“ skladbo „Slava Stvarniku“, po sv. maši vrnejo se udje in odbor, spremljevani z godbo, istim potom v društvene prostore hranit zastavo, potem se razidejo. II. Popoldne na okrašenem vrtu „Mondo Nuovo“ veselica, katera začne ob 6 1/2 uri in traja do polnoči. — Pri veselici sodelujejo pevci in godba: preskrbelo se je tudi za umeteljne ognje. Vspored veselice. 1. Jenko: „Naprej“, godba. 2. Sommer: „Valček“, godba. 3. Brajša: „Koračnica“, poje moški zbor. 4. Nagovor predsednika; po katerem bode svirala godba „Cesarsko pesem“ 5. Umeteljni ognji. 6. Iv. pl. Zajc: Finale iz opere

„Nikola Šubić-Zrinski“, godba. 7. * * * „Ladja“, osmospev. 8. Eisenhuth: „Večer na Savi“, valček, godba. 9. B. dr. Ipavic: „Pozdrav“, poje mešani zbor. 10. Umeteljni ognji. 11. Mozetič: „Kvadrilja po slov. napevih“, godba. 12. B. dr. Ipavic: „Slovanska pesem“, poje zbor. 13. Novotny: „Hitra polka“, godba. 14. Rieder: „Potpourri po slovenskih napevih“, godba. Ustopnina za osebo 20 kr. (Pod 10 let stari otroci plačajo 10 kr. ustoppnine.) NB. Odprto je tudi kegljišče, kjer se igra na dobitke.

— (Novo poštno in finančno poslopje v Trstu.) Trgovinsko ministerstvo oddaja zidanje poštne in finančne poslopja v Trstu ponudbenim potom za dve različni pavšalni svoti. Stroški iznašajo: 1.) pavšalna svota za poštno poslopje 498.500 gld., 2.) pavšalna svota za finančno poslopje 390.900 gld. Natančnejša določila za ponudbeno izročitev, potem obrazec ponudbe, načrti s preudarkom stroškov in stavbinskim popisom vred, kakor tudi splošni in posebni stavbinski pogoji nahajajo se na ogled pri poštne in brzojavne ravnateljstvu v Trstu od 31. avgusta t. l. naprej. Ondu se dajejo tudi druga pojasnila — Dotične ponudbe uložiti je najpozneje do 23. septembra t. l. dopoldne. Varščina znaša 44.500 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 18. avgusta. V tukajšnjih dvornih krogih se zatrjuje, da pojedeta po zadnjih določilih car in carica dne 20. t. m. v Kodanj, od koder se v Rusijo vrneti po morji.

Pariz 18. avgusta. „Autorité“ javlja, da pride Mohrenheim na mesto Giersa, ki je zastopal nemško politiko.

Pariz 18. avgusta. Republike novi poslanik na ruskem dvoru grof Montebello pride v septembru na svoje mesto. Do tedaj bode poslaništvo vodil poslaniški svetnik grof Vauvireux.

Berolin 18. avgusta. „Vossische Ztg.“ piše, da so razlogi, katere vlada navaja za žitno carino, ničevi. Vlada zašla je v zagato, iz katere ni izhoda.

Kiel 19. avgusta. Pri včerajšnjem svečanem obedu napil cesar na zdravje svojega zvestega zaveznika, cesarja avstrijskega.

Peterburg 19. avgust. (Uradni list:) Povodom završenih manevrov bil zajutrek v Krasnem Selu, pri katerem so bili car, carica, kraljica grška, veliki knezi in velike kneginje. Car in drugi udeleženci obeda imeli so na čast avstrijskega cesarja rojstvenega dne pripete avstrijske rede. Car napil na zdravje avstrijskega cesarja, godba zasvirala avstrijsko himno.

Razne vesti.

* (O nezgodi nemškega cesarja.) Neki francoski list prijavlja interview z angleškim zdravnikom Morelom Makenziem, ki je zdravil cesarja Friderika. Na uprašanje, kaj sodi o ušesni bolezni cesarja nemškega, odgovoril je, da navzlic bolezni postane lahko star. O božjastnih napadih cesarja Viljema mu ni znano ničesar. Vsled zadnjega padca utegne ostati cesarju koleno trdo, kar bi mu bilo nadležno pri ježi.

* (Ruska oboroževanja.) Na novi tovarni za izdelovanje smodnika dela zdaj 2000 delavcev. Izgotovljena bode do konca septembra meseca. Vsega skupaj bode 33 raznih poslopij.

* (Hygijenični kongres v Londonu.) sklenil je, da bode prihodnji kongres v Budimpešti.

* (Nesreča na železnici.) V Švici zgodila se je zopet nesreča na železnici. Pri Zollikofenu blizu Berna zadel je brzovlak, ki vozi v Pariz, v neki posebni vlak, ki je stal zunaj postaje. Dvanajst oseb je mrtvih, ranjenih pa nad dvajset. Ponosrečenci so vsi Švicarji.

* (Nesreča na železnici.) Kakor se poroča z Dunaja, skočil je na Fran Jožefovi železnici pri Hadersdorfu osebni vlak s tiru, ter so bile štiri osebe težko poškodovane, namreč dva potnika in dva od železniškega obojja. Stroj se je zaril v pesek in prvi voz zadel je s tako močjo vanj, da se je razdrobil. Ranjence, ki imajo noge zlomljene, prenesli so v bolnišnico v Kremsu. Promet je bil nekaj časa ustavljen.

* (Rimske starine.) Profesor Momsen je akademiji znanosti v Berlinu predložil važne rimske starine iz časa rimskih cesarjev. Te starine našli so v Rimu in v Egiptu.

* (Zvezdarna v Pekingu) ima najstareje astronomijske aparate, katere so izdelali 1279 po naročilu carja Kublay Khana. Do l. 1670 bili so ti aparati na veliki terasi carske zvezdarne, potem so jih zamenili z novimi. Navzlic 600letni rabi so bronasti deli in konstrukcija teh aparatov še jako dobro ohranjeni.

* (Ženski adjunkt.) V Linköpingu na Švedskem imenoval je tamošnji kapitel cand. phil. gospodično Helgo Lindner adjunktom za stroko nemškega jezika in matematike na visoki šoli v Vesterviku. To je prvi ženski adjunkt na Švedskem.

* (Nesreča.) Iz Novega Jorka se poroča, da je parobrod z 800 izletniki vsled bučnega vetra zadel ob most pri Long-Islandu. Ladija je bila hudo poškodovana in je več oseb padlo v vodo. Štirinajst jih je utonilo. Nad 50 pa je poškodovanih. Po drugih poročilih se je nesreča dogodila, ker je preveč oseb bilo na gornjem krovu, ki se je udrl pod preveliko pezo in pokopal spodaj stoječe. Mnogo žensk in otrok poskakalo je v vodo in utonilo.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do sobote 22. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—103)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Podpisani odbor „Narodne čitalnice v Kranji“ šteje si v preprijetno dolžnost, da izreče tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo kvartetu Ljubljanskih pevcev, gg. Avg. Stefančič-u, Rajku Branku-tu, Alojziju Lilek-u in Antonu Dečman-u, kakor tudi solistu g. Pavšek-u in drugim gg. pevcem in izbornem in poštvovalnem sodelovanju pri društveni veselici dne 16. t. m.

Osobito gre hvala g. Antonu Dečman-u, ker nam je tako ljubeznjivo pripomogel do izrednega pevskega užitka.

Torej še jedenkrat najpriskrenejšo zahvalo vsem častitim gg. pevcem.

V Kranji, dne 17. avgusta 1891.

Za odbor:

Viktor Globočnik,
t. č. predsednik.

Josip Kušar,
t. č. tajnik.

Tuji:

18. avgusta.

Pri **Malli**: Carniel, Halphen iz Trsta. — Haselstein, Kren, Markowsky, Pollak, Aderone, Ahvenda z Dunaja. — Dr. Gruber, Barry, Smuthi iz Pulja. — Pinner iz Monakova. — Rudesch iz Ribnice. — Malli iz Radovljice. Branko iz Zagreba. — Šavnik z Vrhnike. — Mayer iz Vipave. — Marquaritz iz Stuttgarta.

Pri **Stonu**: Millanich, Schwarz, Weiss, Pollak, Novak, Woda z Dunaja. — Funk, Barison, Carbonaro, Cafieri iz Trsta. — Bloch, Adler iz Prage. — Jenko iz Belega grada. — Torbar iz Zagreba. — Hunderman iz Gorice. — Stare iz Kamnika. — Stergulec iz Begunj. — Danečar iz iz Pulja. — Perko iz Celovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Sparuz iz Bistrice. Pri **južnem kolodvoru**: Orlandini, Radošič, Gorec iz Istre. — Sorko z Reke. — Krinzie iz Ljubna. — Freund iz Berolina.

Pri **avstrijskem cesarju**: Zeischeg iz Merana. — Tratnik iz Idrije.

Prostovoljna dražba.

V nedeljo dne 23. avgusta 1891 popoldne ob 3. uri prodajam zaradi preselitve na lici mesta v **Hribu hiš. šte. 53 pri Vrhniki** po prostovoljni dražbi pod jako ugodnimi pogoji svojo

hišo z gospodarskimi poslopji

in mehanično urejenim mlinom in žago in zraven ležečimi vrta in travniki

čez 3 orale merečimi — vse v najboljšem stanu — cenjeno na 12.000 gld. — Dalje prodajam istega dne po posameznih parcelah vsa druga k posestvu pripadajoča

zemljišča

obstoječa z okoli 18 oral gozda in 5½ oral njiv in travnikov.

Prijateljem industrije priporočam posebno zgorajšnje posestvo, ker je poslopje izredno ugodno tudi za vsako tovarno in ima vedno delujočo vodno silo 12 konjskih sil.

Natančnejši pogoji izvedó se pri c. kr. notarju na Vrhniki ali pa pri lastniku samem.

Ignacij Umek.

(674—2)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	734.5 mm.	18.9° C	sl. szh.	megla	0.8 mm.
	2. popol.	733.3 mm.	21.8° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	734.0 mm.	18.3° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 19.7°, za 0.8° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. avgusta 1891.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	417,812.000 gld. (+ 9,894.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	245,124.000 „ (— 217.000 „)	
Portfelj	155,450.000 „ (+ 9,517.000 „)	
Lombard	21,277.000 „ (— 189.000 „)	
Davka prosta bankovčna rezerva	35,479.000 „ (— 10,785.000 „)	

Dunajska borza

dné 19. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	91.60	91.35
Srebrna renta	91.60	91.30
Zlata renta	111.25	111.40
5% marčna renta	102.35	102.51
Akcije narodne banke	1016	1000
Kreditne akcije	282	277
London	118.15	118.10
Srebro	—	—
Napol.	9.40 1/2	9.40
C. kr. cekini	5.63	5.63
Nemške marke	58.12 1/2	58.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	185 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	101
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	220

(12)

KAROL TILL

(456)

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletevanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepopisje, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevnik, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopisje.

K št. 6906.

Aviso.

(659—1)

Obravnave o pismenih ponudbah zaradi

zakupnega oddajanja kruha in ovsa

v nastopne postaje za čas od 1. januarja do 31. decembra 1892 vršile se bodo v uradnih prostorih preskrbovalnih skladišč, in sicer:

v Celovci	dné	2. septembra 1891
„ Gradci	„	7.
„ Mariboru	„	12.
„ Ljubljani	„	14.
„ Trstu	„	17.
„ Gorici	„	19.

Natančnejši pogoji in ponudbeni obrazec razvideti je iz razglasa, prijavljenega v „Slov. Naroda“ št. 181 z dne 11. avgusta 1891.

C. in kr. intendancija 3. voja.

Za lovsko sezono!

Ker sem prevzel od gospe Ivane Dimio

puškarski obrt

prosim vse p. n. gospode naročnike, da mi ohranijo naklonjenost, katero so izkazovali moji predniki, zagotavljam jih, da se bodem trudil zadoščati njih zahtevam v vsakem oziru. Sposobnost mojo potrjujejo svedošbe o dolgoletnem službovanju pri najboljših firmah.

Priporočam torej p. n. gospodom **lovoem** in prijateljem lova za **lovsko sezono** vsakovrstne **puške** dobro izstreljene in solidno izdelane po najnižjih cenah ter jih opozarjam na **puške za kroglice** iz lastnega izdelka. Tudi vsakovrstnega **streliva** imam mnogo v zalogi ter izdelujem vse poprave po najnižjih cenah.

Slavnemu občinstvu priporočam se v mnogobrojna naročila

z odličnim spoštovanjem

(678—2)

Fran Ševčik

puškar

v Ljubljani, pri Hradskega mostu.